

§ 8. — Zaměstnavatelé jsou povinni podle obdoby předpisů §§ 12, 13 a 14 zák. čl. XIX. z roku 1907 o úrazovém pojištění dělníků na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platných, podávat správnímu výboru výkaz o počtu dělníků u nich zaměstnaných a o vyplácených mzdách. Bratrské pokladny předkládají zase čtvrtletně příslušnému správnímu výboru výkazy vyplácených provísí a přídavků mimořádných.

§ 9. — Správní výbor (§ 5) stanoví začátkem každého roku výši příspěvků pro tento rok a zpravi každého zaměstnavatele písemným výměrem o příspěvku naň připadajícím. Do 4 týdnů po dodání písemného výměru, může zaměstnavatel vznést v této lhůtě odpor k úřadu župnímu, který rozhoduje konečně, vyslechnuv vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě. Odpor nemá účinku odkladacího.

Ministr veřejných prací určí, dohodna se s ministrem sociální péče, zatímně výši prvních příspěvků a dobu jejich platnosti.

Výkazy o dlužných příspěvcích, jejichž vykonatelnost potvrdila administrativní vcelnost, jsou exekučním titulem podle §u 1. bodu h), zák. čl. LX. z roku 1881 a §u 31 zák. čl. LIV. z roku 1912.

§ 10. — O sporech mezi správním výborem se strany jedné a mezi bratrskými pokladnami aneb zaměstnavateli se strany druhé rozhoduje konečně úřad župní, vyslechnuv vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě.

§ 11. — Koncem každého roku podá správní výbor ministru veřejných prací zprávu o svém hospodářství.

§ 12. — Příslušníkům cizího státu, kteří mají trvalé bydliště v cizině, náleží mimořádné přídavky podle tohoto zákona jen tehdy, zachovávali jejich stát vůči příslušníkům československým vzájemnost.

§ 13. — Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení se zpětnou platností od 1. července 1920. Ustanovení, jež poskytují větších výhod, zůstanou tímto zákonem nedotčena. Vláda se zmocňuje ustanoviti nařízením dobu, kdy tento zákon pozbude opět účinnosti.

§ 14. — Ministru veřejných prací se ukládá, aby, dohodna se s ministrem sociální péče, zákon tento provedl.

Zároveň se vláda zmocňuje, aby působnost zákona ze dne 30. června 1921, č. 248 Sb. z. a n., o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických, rozšířila nařízením i na Slovensko a Podkarpatskou Rus a při tom také provedla změny jednotlivých ustanovení po případě nezbytně potřebné.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n., dne 6. září 1921.)

Nařízení z 25. srpna 1921, č. 345, o lékárnické sazbě neoficinelních léčiv na účet stran úlev požívajících.

(Vyhlášeno v částce 79. Sb. z. a n., dne 22. září 1921.)

Nařízení z 25. srpna 1921, č. 346, o lékárnické sazbě k rakouské farmakopoei Ed. VIII. pro strany úlev požívající.

(Vyhlášeno v částce 79. Sb. z. a n., dne 22. září 1921.)

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1921, č. 366, jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 30 Sb. z. a n., o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Na základě § 14 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 303 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1. — K provedení zákona o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických zřizuje se „Ústřední zaopatřovací fond bratrských pokladen v Bratislavě“ jakožto samostatná právnická osoba řízená zvláštním